

กฎหมายล้มละลาย

การบรรยายครั้งที่ ๖

โดย อาจารย์ ดร.กนก จุลมนต์

ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

วันอังคารที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๓

ณ เนติบัณฑิตยสภา

การประนอมหนี้ (ต่อ)

- ม. ๕๓ (๒) หมายความว่า ลูกหนี้ต้องเสนอขอชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ที่ยื่นคำขอรับชำระหนี้ไว้ทุกรายในจำนวนหรือสัดส่วนที่เท่ากัน
- การขอแก้ไขคำขอประนอมหนี้ ม. ๔๗

๑.๕ ผลของการประนอมหนี้ที่ศาลเห็นชอบด้วย ม. ๕๖

เจ้าหนี้ซึ่งอาจขอรับชำระหนี้คือ เจ้าหนี้ที่ไม่ต้องห้ามมิให้ขอรับชำระตามพรบ.ล้มฯ ม. ๕๔

ผูกมัดจนทั้งหมดในเรื่องหนี้ซึ่งอาจขอรับชำระได้ ไม่ว่าจะป็นเจ้าหนี้ฝ่ายข้างน้อยที่ไม่ได้ลงมติยอมรับคำขอประนอมหนี้ หรือแม้แต่จ.ท.ที่อาจขอรับชำระหนี้ได้แต่ไม่ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ไว้ก็ตาม

คำพิพากษาฎีกา ๑๐๐๑/๒๕๐๘ (ประชุมใหญ่)

เมื่อเจ้าหนี้ไม่ได้ขอรับชำระหนี้ตามวิธีการดังกล่าวจนได้มีการประนอมหนี้เรียบร้อยแล้วและศาลสั่งปิดคดีแล้ว หากหนี้ของเจ้าหนี้ไม่ใช่หนี้คงที่ระบุไว้ในม. ๗๗ การประนอมหนี้ก็ผูกมัดเจ้าหนี้ด้วยตาม ม. ๕๖ เจ้าหนี้จะมาฟ้องลูกหนี้ให้ต้องรับผิดชอบในหนี้นั้นในภายหลังมิได้

คำพิพากษาศฎีกาที่ ๘๐๕/๒๕๕๒ (Reaffirmation)

แต่ถ้าภายหลังจากที่ลูกหนี้หลุดพ้นจากการล้มละลายแล้ว ลูกหนี้
ได้ทำหนังสือตกลงยอมชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ที่ไม่ได้ยื่นคำขอรับ
ชำระหนี้ไว้ เจ้าหนี้อย่อมมีสิทธิบังคับได้ตามกฎหมาย

- ม. ๕๖: ดังนั้น ลูกหนี้จะต้องชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ตาม ม.๗๗ (๑)
และ (๒) เต็มตามจำนวนเดิม แม้เจ้าหนี้ดังกล่าวจะมีได้ยื่นคำ
ขอรับชำระหนี้ต่อจพท. ตาม ม. ๕๑ ก็ตาม; ซึ่งข้อยกเว้นกรณีนี้
กฎหมายหาได้บัญญัติว่าจะต้องเป็นหนี้ที่ได้ยื่นคำขอรับชำระ
แล้ว หรือเป็นบทบัญญัติที่อยู่ภายใต้บังคับ ม. ๕๑

- เมื่อศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยการประนอมหนี้ก่อนล้มละลาย ถือว่าคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดนั้นเป็นอันยกเลิกไปในตัว ลูกหนี้กลับมาเป็นผู้มีอำนาจจัดการทรัพย์สินและกิจการของตนได้ดังเดิม (๔๕๕๕/๓๖, ๖๐๖๗/๕๘ และ *๖๖๐๒/๖๐*)
- การประนอมหนี้ไม่ทำให้บุคคลซึ่งมีความรับผิดชอบกับลูกหนี้หลุดพ้นไปด้วย ม. ๕๕ เพราะการประนอมหนี้ไม่ได้ทำให้หนี้เดิมระงับสิ้นไป

๑.๖ กรณีลูกหนี้ผิดนัดไม่ชำระหนี้ตามข้อตกลง ในการประนอมหนี้

- การที่ ม. ๖๐ ว.หนึ่ง บัญญัติให้ศาลยกเลิกการประนอมหนี้และพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายนั้น ย่อมมีผลทำให้หนี้ตามข้อตกลงในการประนอมหนี้ระงับไป ผู้ค้ำประกันชั้นขอประนอมหนี้ตาม ม. ๔๕ ว.สอง (๖) ย่อมหลุดพ้นจากความรับผิดชอบไปด้วย ป.พ.พ. ม. ๖๕๘ (หนี้ของลูกหนี้ระงับสิ้นไป) ส่วนตัวลูกหนี้ก็ต้องกลับมารับผิดชอบหนี้แก่เจ้าหนี้ตามจำนวนหนี้เดิม (๑๑๕๗/๒๕๑๐)
- อย่างไรก็ตาม คำสั่งศาลที่ให้ยกเลิกการประนอมหนี้นั้นไม่กระทบถึงการใดที่ได้กระทำไปแล้วตามข้อประนอมหนี้นั้นดังที่บัญญัติไว้ตอนท้ายของ ม. ๖๐ ว.หนึ่ง

- หากศาลเห็นควรให้โอกาสจำเลยปฏิบัติตามคำขอ
ประนอมหนี้ต่อไปภายในเวลาที่กำหนดก็สามารถทำได้
โดยให้เลื่อนการส่งยกเลิกการประนอมหนี้ออกไปก่อน
แต่ถ้าศาลส่งยกเลิกการประนอมหนี้แล้ว บทบัญญัติตาม
ม. ๖๐ บังคับว่าศาลต้องพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายสถาน
เดียว (๑๒๓๕/๐๘) และจะกลับไปใช้มาตรา ๑๔ มาใช้
บังคับแก่กรณีนี้มิได้ (๖๐๕๘/๔๑ และ ๕๒๓๒/๔๔)

คำพิพากษาฎีกาที่ ๖๐๖๗/๒๕๕๘

- ศ.มีคำสั่งเห็นชอบด้วยการระนอมหนี้ก่อนล้มละลายของ ล. ๒; ล. ๒ กลับมามีอำนาจในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของตนเอง
- ต่อมา ล. ๑ กู้ยืมเงิน โดยมี ล. ๒ เป็นผู้ค้ำประกัน ส.ค้ำประกันไม่ต้องห้ามตาม ม. ๒๒ และ ๒๔ (ต่อมาศ.มีคำสั่งยกเลิกการระนอมหนี้และพิพากษาให้ ล.๒ ล้มละลาย)
- มูลหนี้ตามส.ค้ำ ที่ จก.นำไปฟ้อง ล. ๒ เป็นคดีแพ่งเกิดขึ้นในระหว่างวันที่ศ.มีคำสั่งเห็นชอบด้วยการระนอมหนี้ของ ล. ๒ ถึงวันที่ศาลพิพากษาให้ ล. ๒ ล้มละลาย ซึ่ง จก.ต้องยื่นคำขอรับชำระหนี้ในมูลหนี้ตามส.ค้ำประกันดังกล่าวต่อ จพท. ตาม ม. ๖๐ ว.สอง

คำพิพากษาฎีกาที่ ๖๐๖๗/๒๕๕๘ (ต่อ)

- แต่จก. ไม่ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ต่อ จพท.
- เมื่อ ล. ๒ ได้รับการปลดจากลี้มละลายตาม ม. ๘๑/๑ วรรคท้าย ประกอบ ม. ๗๗ ซึ่งมีผลให้ ล. ๒ หลุดพ้นจากหนี้ทั้งปวงอันพึงขอรับชำระหนี้ได้ ทั้งเป็นหนี้ที่ไม่ต้องควยช้อยกเว้นตาม ม. ๗๗ (๑) และ (๒) ล. ๒ ย่อมหลุดพ้นจากหนี้ตามส.ค้ำประกันที่ จก. นำไปฟ้อง ล.๒ เป็นคดีแพ่งแล้ว จก. ย่อมไม่มีอำนาจนำหนี้ตามคำพิดังกล่าวมาฟ้อง ล.๒ เป็นคดีลี้มละลายได้อีก

(ข้อสอบผู้ช่วยผู้พิพากษา (สนามใหญ่) วันที่ ๔ มิ.ย. ๒๕๕๘)

๑.๓) การขอประนอมหนี้ก่อนล้มละลายกระทำได้ครั้งเดียว (ม. ๖๑ วรรคหนึ่ง)

ฎ. ๓๖๕๖/๒๕๓๔

การที่ ล. ยื่นคำขอประนอมหนี้ก่อนล้มละลายอีก

- มิได้ยื่นภายในกำหนดเวลาตาม ม. ๔๕
- การยื่นอีกทำให้คดีล้มไม่อาจดำเนินไปโดยรวดเร็วผิดวัตถุประสงค์ตาม ม. ๑๓ และ ๑๕๓ (ปจบ. ม. ๑๕๓ ถูกยกเลิก)
- ทั้งไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายที่ให้นำบทบัญญัติในส่วนที่ ๘ ว่าด้วยการประนอมหนี้ภายหลังล้มมาใช้กับก่อนล้ม จึงนำ ม. ๖๓ มาใช้ดังที่ ล. อ้างไม่ได้

๒. การประนอมหนี้ภายหลังล้มละลาย

- ม. ๖๓ : พรบ.ล้มฯ (ฉ.๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๑
- แม้ศาลได้มีคำสั่งยกเลิกการล้มละลายและให้จำเลยมีอำนาจจัดการเกี่ยวกับทรัพย์สินของตนแล้วก็ตาม ก็มีได้หมายความว่าอำนาจจัดการทรัพย์สินของจพท. จะสิ้นสุดลงโดยสิ้นเชิง เพราะจพท. ยังต้องมีอำนาจหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อตกลงในการประนอมหนี้อยู่ (ฎ. ๔๘๖/๓๖)

ขั้นตอนการดำเนินคดีล้มละลาย

๑. การยื่นฟ้องหรือยื่นคำร้องขอ (ม.๕,๑๐,๘๒,๘๘)
๒. คำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดหรือยกฟ้องหรือยกคำร้องขอ (ม.๑๔,๘๔,๘๘)
๓. วันนัดตรวจคำขอรับชำระหนี้ (ม.๑๐๔-๑๐๖, ๑๐๘)
๔. วันนัดประชุมเจ้าหนี้ครั้งแรก (ม.๓๑, ๓๖)
(พิจารณาคำขอประนอมหนี้ก่อนล้มละลาย) (ม. ๔๕-๖๐)
๕. การนัดไต่สวนลูกหนี้ โดยเปิดเผย (ม.๔๒)
๖. คำพิพากษาให้ล้มละลาย (ม.๖๑)
๗. วิธีการที่จะหลุดพ้นจากการล้มละลาย: ประนอมหนี้ภายหลังล้มละลาย (ม.๖๓) ปลดจากล้มละลาย (ม.๖๗/๑, ๗๑, ๘๑/๑) และการยกเลิกการล้มละลาย (ม. ๑๓๕)

การประชุมเจ้าหน้าที่และกรรมการเจ้าหน้าที่

๑. การประชุมเจ้าหน้าที่ครั้งแรก ม. ๓๑

- เจ้าหน้าที่จะต้องลงมติไปในทางใดทางหนึ่ง
- ลูกหนี้มิได้ขอประนอมหนี้ เจ้าหน้าที่จะลงมติมิให้ลูกหนี้เป็นบุคคลล้มละลายไม่ได้ (๕๕๕/๐๕ (ประชุมใหญ่) และ*๕๖๘๓/๕๘*)
การที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายข้างมากลงมติเช่นนั้น ย่อมเป็นการนอกเหนือไปจากบทบัญญัติใน ม. ๓๑ จึงเป็นการฝ่าฝืนและขัดต่อกฎหมายล้มละลาย ศาลจึงสั่งให้ทำลายมติดังกล่าวได้เมื่อจพท.ร้องและเมื่อสั่งทำลายมติดังกล่าวแล้ว ก็มีผลเท่ากับเจ้าหน้าที่ไม่ลงมติประการใด ศาลย่อมพิพากษาให้ลูกหนี้เป็นบุคคลล้มละลายได้ตาม ม. ๖๑

การประชุมเจ้าหน้าที่ครั้งแรก

๑. ลูกหนี้ไม่ยื่นคำขอประนอมหนี้ก่อนล้มละลาย ที่ประชุมเจ้าหน้าที่ครั้งแรกต้องมีมติขอให้ศาลพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย →
ม. ๔๒ (ไต่สวนลูกหนี้ โดยเปิดเผย) → ม. ๖๑ (คำพิพากษาให้ล้มละลาย)
๒. ลูกหนี้ยื่นคำขอประนอมหนี้ก่อนล้มละลาย แต่ที่ประชุมเจ้าหน้าที่ครั้งแรกไม่ยอมรับด้วยมติพิเศษ ถือว่าที่ประชุมเจ้าหน้าที่ครั้งแรกมีมติขอให้ศาลพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย → ม. ๔๒ (ไต่สวนลูกหนี้ โดยเปิดเผย) → ม. ๖๑ (คำพิพากษาให้ล้มละลาย)

การประชุมเจ้าหน้าที่ครั้งแรก

๓. ลูกหนี้ยื่นคำขอประนอมหนี้ก่อนล้มละลาย ที่ประชุมเจ้าหน้าที่ครั้งแรกยอมรับด้วยมติพิเศษ → ม.๕๑ + ๔๒ ได้สวนลูกหนี้โดยเปิดเผย → ม.๕๖ ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยการประนอมหนี้ (มาตรา ๔๕ ถึง ๖๐)

การประชุมเจ้าหน้าที่และกรรมการเจ้าหน้าที่ (ต่อ)

๒. การประชุมเจ้าหน้าที่ครั้งอื่น ม. ๓๒

- จพท.จะต้องกำหนดหัวข้อประชุมให้ชัดเจน มิฉะนั้นมติของที่ประชุมอาจไม่ชอบ (๒๖๓/๐๘, *๕๒๖๓/๕๕* อยู่หน้าถัดไป)

๓. ประธานในการประชุมเจ้าหน้าที่ ม. ๓๓

๔. องค์กรประชุมของที่ประชุมเจ้าหน้าที่: ไม่ได้กำหนด (๑๒๘๔/๑๓)

เพราะนิยามของ “มติ” และ “มติพิเศษ” นับเฉพาะเจ้าหน้าที่ที่เข้าประชุม และออกเสียงลงคะแนน

๕. เจ้าหน้าที่ที่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมเจ้าหน้าที่ ม. ๓๔ และ ๓๕

คำพิพากษาฎีกาที่ ๘๒๖๓/๒๕๕๘

การเรียกประชุมเจ้าหนี้ครั้งอื่นเป็นกรณีที่เกิดจพท. สอบถามความประสงค์ของเจ้าหนี้ในการดำเนินการแก่ที่ดินพิพาทเพื่อให้การดำเนินคดีล้มละลายสามารถดำเนินการต่อไปได้ โดยจพท. ได้กำหนดหัวข้อประชุมให้เจ้าหนี้แสดงความประสงค์เกี่ยวกับที่ดินทั้งสองแปลงและระบุเงื่อนไขว่า หากเจ้าหนี้ไม่มาประชุมหรือไม่แสดงตามกำหนดจะถือว่าไม่ประสงค์ดำเนินการแก่ทรัพย์สินดังกล่าวและไม่คัดค้านการที่จพท. จะรายงานขอให้ศาลมีคำสั่งปิดคดี เมื่อถึงกำหนดวันนัดฯ ไม่มีเจ้าหนี้รายใดมาประชุม จึงถือว่าเจ้าหนี้ได้สละสิทธิที่จะดำเนินการเกี่ยวกับที่ดินพิพาทโดยปริยาย จพท. จึงไม่สามารถดำเนินการใดๆ กับที่ดินพิพาทตามพรบ.ล้มฯ ได้อีกต่อไป...

คำพิพากษาฎีกาที่ ๘๒๖๓/๒๕๕๘ (ต่อ)

กฎหมาย ม.๓๖ ไม่ได้กำหนดว่าให้ จพท.เรียกประชุมเจ้าหนี้ครั้งอื่นภายหลังจากศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดแล้ว ดังนั้น แม้แต่ภายหลังจากศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ชั่วคราว หากมีความจำเป็นที่ จพท.จะต้องปรึกษาเกี่ยวกับวิธีที่จะจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ จพท.ก็เรียกประชุมเจ้าหนี้ครั้งอื่นได้ ดังนั้น การประชุมเจ้าหนี้ครั้งอื่นตามม. ๓๒ อาจกระทำก่อนมีการประชุมเจ้าหนี้ครั้งแรกตามม.๓๑ ก็ได้

(กลับไปหน้าเดิม)

การประชุมเจ้าหน้าที่และกรรมการเจ้าหน้าที่ (ต่อ)

๖. ศาลอาจจะมีคำสั่งห้ามมิให้ปฏิบัติตามมติที่ประชุมเจ้าหน้าที่

ม. ๓๖

ม. ๓๖ ให้อำนาจจพท.เท่านั้นที่จะยื่นคำขอต่อศาลได้ เจ้าหน้าที่ไม่มีสิทธิ (๑๒๘๘/๐๓ และ ๑๒๘๕/๔๐)

๗. กรรมการเจ้าหน้าที่ ม. ๓๓, ๓๘ และ ๔๑ (ดู ม. ๑๒๓ ว.สอง และ ๑๔๕ (๑) ถึง (๕) ประกอบ)

๘. การไต่สวนลูกหนี้โดยเปิดเผย ม. ๔๒ และ ๔๓ (ดู ม.๘๑/๓ ประกอบ)

คำพิพากษาให้ล้มละลาย

๑. กรณีลูกหนี้ผิดนัดไม่ชำระหนี้ตามข้อตกลงในการ
ประนอมหนี้ ม. ๖๐
๒. กรณีลูกหนี้ไม่ได้ขอประนอมหนี้ก่อนล้มละลายหรือ
การขอประนอมหนี้ก่อนล้มละลายไม่เป็นผลสำเร็จ
ม. ๖๑

คำพิพากษาฎีกาที่ ๕๘๐/๒๕๓๑

ม.๖๑ เป็นบทบังคับให้ศาลพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายทันที เมื่อได้ดำเนินคดีตามขั้นตอนของมาตราดังกล่าวครบถ้วน ส่วนปัญหาที่ ๓. ฎีกาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดและคดีอยู่ระหว่างพิจารณาไม่กระทบกระเทือนถึงการที่ศ.ชั้นต้นจะดำเนินคดีล้มต่อไปตามขั้นตอนเพราะคดีล้มต้องกระทำโดยเร่งด่วนตามม. ๑๓ หากต่อมาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดเปลี่ยนแปลงไป คำพิให้ล.ล้มก็ต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย เพราะการล้มเริ่มต้นมีผลตั้งแต่วันที่ศ.มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ตาม ม. ๖๒

- การเริ่มต้นของการล้มละลาย ม. ๖๒ เป็นเรื่องผลเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ ห้ามมิผลให้สถานะบุคคลของลูกหนี้เปลี่ยนเป็นบุคคลล้มละลายตั้งแต่วันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ไปด้วยไม่ (๓๖๓/๒๓ (ประชุมใหญ่))
- การควบคุมตัวและทรัพย์สินของลูกหนี้และการจำกัดสิทธิ (ม. ๖๔ ถึง ๖๗)

คำถาม สมัย ๖๐

ศาลล้มมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของนายสุเทพเด็ดขาด นายสุเทพยื่นคำชี้แจงต่อจพท.ว่า นายสุเทพในฐานะเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาของนายเฉลิม ได้นำยึดที่ดินมีโฉนด ๑ แปลงของนายเฉลิม แต่นายฉลาดยื่นคำร้องขจัดทรัพย์อ้างว่าที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นของตน ขอให้ปล่อยทรัพย์ที่ยึด ศาลในคดีแพ่งพิจารณาแล้วเห็นว่าที่ดินเป็นของนายฉลาด จึงให้ปล่อยทรัพย์ที่ยึดคดีอยู่ในระหว่างระยะเวลาขึ้นอุทธรณ์ ขอให้ จพท ยื่นอุทธรณ์ต่อไป จพท พิจารณายานหลักฐานแล้วเห็นชอบด้วยกับเหตุผลของศาล และมีคำสั่งไม่อุทธรณ์คดีร้องขจัดทรัพย์ดังกล่าว

ให้วินิจฉัยว่า การที่จพท มีคำสั่งไม่อุทธรณ์คดีร้องขจัดทรัพย์โดยไม่ได้ขอความเห็นชอบของที่ประชุมเจ้าหนี้เห็นชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

คำตอบ สมัย ๖๐

- (๓๒๖๐/๓๕ และ ๔๒๓๐/๔๘) จพท.ทำชอบแล้ว
คดีที่นายสุเทพนำยี่สิบทรัพย์สินของนายเฉลิมลูกหนี้ตามคำฟ้องขาย
ทอดตลาดเพื่อนำเงินมาชำระหนี้และมีนายฉลาดร้องคัดทรัพย์สิน เช่นนี้
ถือว่าเป็นคดีเกี่ยวกับทส.ของนายสุเทพซึ่งถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดจึง
อยู่ในอำนาจจพท.ตาม ม. ๒๒(๓) และ ๒๕ การที่จพท.จะอุทธรณ์คำสั่ง
ศาลในคดีร้องคัดทรัพย์สินนั้นต่อไปหรือไม่ยอมเป็นอำนาจของจพท.อันที่
จะดุลพินิจเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่กองทรัพย์สินของนายสุเทพ
ลูกหนี้ กรณีหาใช่เป็นการสละสิทธิหรือการเริ่มต้นฟ้องคดีใหม่หรือ
ถอนฟ้องคดีแพ่งเกี่ยวกับทรัพย์สินในคดีล้มละลายที่จพท.จะกระทำได้
ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบของที่ประชุมเจ้าหนี้ก่อนตาม ม. ๑๔๕(๓)
และ (๔) ประกอบม. ๔๑